Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: IV/861-2/2020
Érkezett: 2020 JÚL 16.
Példány: 1 Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db

Ügyszám: IV.861-1/2020

Tárgy: Alkotmányjogi panasz a Kúria Gfv. VII. 30.286/2019/4 ügyszámú végzésével szemben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tisztelt Alkotmánybíróság **IV.861-1/2020 ügyszámú, 2020 június 04. napján kelt és általunk 2020. június 17. napján átvett felhívásának eleget téve** alulírott Plószné dr Sallai Margit ügyvéd – a Sallai Ügyvédi Iroda [redacted] tagja – [redacted]) képviseletében és megbízásából az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában konkretizált alkotmánybírósági hatáskörre vonatkozóan, az ugyanott megállapított indítványozói jogosultság alapján, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében előírt **törvényi határidőn belül előterjesztett alkotmányjogi panaszomat a felhívásuknak megfelelően az eredeti indítványt kiegészítve és azzal egységes szerkezetbe foglaltan** az alábbiak szerint terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Gfv. VII. 30.286/2019/4 ügyszámú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani és a végzést az Abtv. 43. § (1) bekezdés alkalmazásával megsemmisíteni szíveskedjen.
Kezdeményezzük egyidejűleg a támadott döntés végrehajtásának felfüggesztését.

I. A támadott döntés

A Kúria csatolt végzésében szereplő tényállásból látható, hogy az indítványozó felszámolót az elsőfokú bíróság (Kaposvári Törvényszék) a tisztségéből felmentette. A másodfokon eljáró Pécsi Ítélőtábla a felszámoló fellebbezése alapján eljárt másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – fellebbezett részében – megváltoztatta, a felszámoló felmentését mellőzte, és a hitelező felmentés iránti kérelmét elutasította. Összességében tehát az indítványozó felszámolóra nézve kedvező döntés született.

A Kúria Gfv. VII. 30.286/2019/4 ügyszámú végzésében a jogerős végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú végzést a fellebbezett részében helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (Ügyrend) alapján *a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntésével szemben lehet alkotmányjogi panaszt benyújtani, mely* – többek között – a megtámadott határozatot hatályában fenntartja, vagy *a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi* és helyette, illetve az elsőfokú határozat helyett új és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz, vagy c) *a jogerős határozatot megváltoztatja* és a törvénynek megfelelő új határozatot hoz.

A Kúria a jogerős döntést hatályon kívül helyezte (*azaz teljesen új, a másodfokú döntés tartalmával ellentétes döntési tartalmat keletkeztetett*. Ez álláspontom szerint megalapozza az alkotmányjogi panasz benyújtásának lehetőségét, figyelemmel arra is, hogy további jogorvoslatnak nincs helye (azt maga a Kúria zárta ki azzal, hogy kimondta: „A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye").

A Kúria döntésével szembeni alkotmányossági aggályunkat az alkotmányjogi panasz indokolás-részében taglaljuk.

II. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései és a korábbi alkotmánybírósági döntések hivatkozhatósága

1. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései

Indítványunkban az Alaptörvény következő cikkének sérelmét állítjuk:

Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdés
„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el".

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés
„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

Mivel egyes alapvető jogok tekintetében állítunk alaptörvény-ellenességet, indokolt nevesíteni azt, hogy milyen esetben engedi meg az Alaptörvény az alapvető jogok korlátozását.
Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség" fejezetében foglalt I. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:
„(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható."

2. A korábbi döntések hivatkozhatósága

Indítványunkban (részben a jelenlegi AB gyakorlatot hasznosítva, azon át közvetetten) az Alkotmánybíróság korábbi döntéseire is hivatkozunk, bár ismert, hogy Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) 19. cikkének (2) bekezdése 2013. április 1-jei hatállyal megváltoztatta az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 5. pontját, és annak szövegét a következőképpen állapította meg: „[a]z Alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok hatályukat vesztik. E rendelkezés nem érinti az ezen határozat által kifejtett joghatásokat."

Az Alaptörvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság azonban a korábbi Alkotmányon alapuló határozatairól kimondta, hogy az újabb ügyekben felhasználhatja az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataiban szereplő érveket, ha „az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges."[1] A korábbi Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtett elvi jellegű megállapítások felhasználása tehát megkívánja az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és mérlegelését is tekintettel.

Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdéseknél felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, továbbá szükségesnek mutatkozik ezeknek a

[1] 22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [40]

meghozandó döntés indokolásába történő beillesztése. Az Alkotmánybíróság – a fenti feltételek vizsgálata mellett – a hatályát vesztett alkotmánybírósági határozat forrásként történő megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja, vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indokolásának a létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.[2]

INDOKOLÁSUNK

I. Az indítványra vonatkozó eljárási feltételek teljesülése

Az Abtv. 27. § az alábbiak szerint rendelkezik:
„27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva".

1. Az indítványozók személyes érintettsége, valamint a bírói döntés, továbbá a 27. § a) és b) pontjában foglalt elvárások

a) Az általam képviselt felszámoló, a [redacted] félként jelenik meg az eljárásban, azaz a Kúria döntése közvetlenül érinti. Az Abtv. 27. § (2) bekezdése szerint
„(2) Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet,
a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,
b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy
c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed."

b) Álláspontom szerint – az alábbiakban előterjesztett érvek alapján – az indítványozó esetében megvalósul az a helyzet, hogy az „az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés" az „Alaptörvényben biztosított jogát sérti", és „a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva".

ba) A Kúria döntése végleges, az ügy érdemében hozott döntés, továbbá a felülvizsgálati döntés ellen jogorvoslatnak helye nincs. Azaz: a jogorvoslati lehetőségek kimerítettek.

bb) Az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét indítványunk indokolásában törekszem igazolni.

2. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve az alapvető alkotmányjogi kérdés

[2] 13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [27]-[34]

Az Abtv. 29. § szerint „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be".

Álláspontunk szerint a 29. §-ban foglaltak az indítvány vonatkozásában megvalósul. A *bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-sérelem* álláspontunk szerint igazolható (későbbiekben részletesebben kifejtve) abban, hogy a Kúria a panaszt benyújtó szervezetre nézve pozitív döntés helyett jogorvoslattal már nem érinthető, nekik kedvezőtlen és jelentős érdeksérelmet eredményező határozatot hozott, azaz de facto alapjogaik érvényesítésétől elzárta őket, megsértve ezzel az Alaptörvény jogorvoslatra és tisztességes eljárásra vonatkozó szabályait – a tárgyalás tartásának véleményünk szerint alkotmányellenes mellőzésével. Elvi kérdés ezen túlmenően, hogy a bírósági tárgyaláson igénybe vehető érvelési lehetőség elmaradása eredményezhet-e olyan jog-vagy érdeksérelmet, amely a bírósági szervezetrendszerben már nem orvosolható, és egyidejűleg megállapítható, hogy a jogerős döntés ezzel homlokegyenest ellentétes tartalmat hordozott.

3. Az egyéb formai feltételek

1. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján, „Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljárt bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani". Indítványunkat így az első fokon eljárt bíróságnál terjesztettük elő. Figyelemmel arra, hogy indítványunkban a Kúria döntését támadjuk, a Kúria döntése is „elsőfokúnak" tekinthető, így az indítványt a Kúriánál is előterjesztettük.

2. Indítványunk tartalmazza az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésében a „határozott kérelemmel" kapcsolatosan felsorolt kötelező tartalmi elemeket, mivel magában foglalja
- az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § szerinti, az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozói jogosultságra vonatkozó hivatkozást,
- az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét (kifejtve indítványunk indokolásában),
- az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést,
- az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit,
- az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével,
- a kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére, az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

3. Mivel a támadott bírósági döntést 2020 március 10-én kézbesítették, indítványunk az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt elvárást teljesíti: a döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, írásban nyújtottuk be.

II. A tartalmi alaptörvény-ellenességet alátámasztó érvek és azok indokolása

1. A Kúria döntésének jellege

A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát. Ez az a – véleményünk szerint – alkotmányellenességet eredményező sajátosság, ami a tisztességes eljárás jogának sérelmén keresztül a [redacted]-nek alapjogsérelmet és jelentős mértékű érdek-és anyagi sérelmet okozott, megsértve ezzel az Alaptörvény tulajdonhoz való jogot védő XIII. cikk (1) bekezdését is. A Kúria döntése a jogerős – az indítványozónak teljes mértékben kedvező – döntés tartalmával szemben keletkeztetett új helyzetet, amivel szemben bírósági út már nem vehető igénybe.

2. Az alaptörvény-ellenességet alátámasztó érveink – az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) és (7) bekezdésének sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének két hivatkozott bekezdése szerint:
„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a *jogait és kötelezettségeit* törvény által felállított, független és pártatlan bíróság *tisztességes és nyilvános tárgyaláson*, ésszerű határidőn belül bírálja el".

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

Az Alkotmánybíróság a 3251/2019. (X. 30.) AB határozat összegezte a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos elvi álláspontját.

> [42] 2.1. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában foglalta össze, amelyet utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.] megerősített és továbbfejlesztett.
> [43] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában – kifejezetten az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontján (az Abtv. 27. §-án) alapuló hatáskörével összefüggésben – megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó – az Alkotmánybíróság által korábbi gyakorlatában kimunkált – alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők (Indokolás [27]).
>
> [44] 2.2. A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; 3003/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [25]}. Ezzel egyezően hangsúlyozza az EJEB is gyakorlatában, hogy az „eljárás egészét" veszi figyelembe, vagyis akkor állapítja meg, hogy sérült a tisztességes tárgyaláshoz való jog [EJEE 6. cikk (1) bekezdés], ha a lefolytatott eljárás egészében nem felelt meg a tisztességes tárgyalás követelményeinek. Egyes eljárási hibák önmagukban nem feltétlen vezetnek az eljárás „tisztességtelenségére" [*Barbera, Messegue és Jabardo kontra Spanyolország* (10590/83), 1988. december 6., 89. bekezdés; *Mirilashvili kontra Oroszország* (6293/04), 2008. december 11., 165. bekezdés].
> [45] Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.]. Ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt (részjogosítványt), amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}.
> [46] Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági eljárás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.)

AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek észszerű időn belül való befejezése {2/2017. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [51]–[52]} és az indokolt bírói döntéshez való jog {7/2013. III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint polgári perekben is része a tisztességes eljárásnak, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 116, 118.; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

[47] Az Alkotmánybíróság e követelményeket a peres eljárás mellett irányadónak tekinti – az adott eljárás sajátosságaihoz igazodóan – a bírósági nemperes eljárásokban is {3064/2019. (III. 29.) AB határozat; 3375/2018. (XII. 5.) AB határozat; 3179/2018. (VI. 8.) AB határozat; 3241/2017. (X. 10.) AB határozat}.

[48] Emellett fontos kiemelni azt is, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog nemcsak az adott bírósági eljárás sajátosságaihoz, hanem az adott eljárási szak sajátos eljárási szabályihoz is igazodik. Ebből következően nem feltétlenül ugyanazokat a garanciákat jelenti minden eljárási szakban {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [45]}.

[49] Összességében az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mind a peres, mind a nemperes bírósági eljárásban irányadónak tekinti, ugyanakkor az egyes részjogosítványokból fakadó garanciákat mindig az adott eljárásfajta keretein belül vizsgálja. Az Alkotmánybíróság jellemzően az adott eljárás egészének a figyelembevételével értékeli, hogy az eljárás tisztességes volt-e. Az alkotmányossági vizsgálat során ugyanakkor nem lehet eltekinteni attól sem, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelmények nem ugyanazokat a garanciákat jelentik az egyes bírósági szakokban (pl. elsőfokú eljárás, rendes és rendkívüli jogorvoslati szak). Az Alkotmánybíróság ezért a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mindig az adott eljárásfajta és eljárási szak sajátosságaihoz igazodóan értékeli.

Az Alkotmánybíróság a 3027/2018. (II. 6.) AB határozatában kimondta, hogy „a felülvizsgálati eljárásnak is ki kell elégítenie az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből folyó alkotmányos elvárásokat, különös tekintettel arra, hogy a Kúria ebben az eljárásban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezheti, s ahelyett akár maga hozhat új érdemi határozatot [Pp. 275. § (4) bekezdés]. Így ehhez az ítélethez fűződik majd jogerőhatás, és – tartalmától függően – ez válik végrehajthatóvá".

„A fellebbviteli eljárásokban, még akkor is, ha a másod- vagy harmadfokú bíróság mind jogkérdéseket, mind ténykérdéseket elbírálhat, a 6. cikk nem követeli meg mindig, az ügy jellegétől függetlenül nyilvános tárgyalás tartását. Az elsőfokú eljárást követően a nyilvános tárgyalás szükségességének megítélése során más szempontokra is, így az észszerű időn belüli elbíráláshoz való jogra és ehhez kapcsolódóan a bíróságok ügyterhének gyors kezelésére is figyelemmel kell lenni. *Ha első fokon már tartottak tárgyalást, akkor a tárgyalás mellőzését a másod-, illetve harmadfokú eljárás sajátos jellemzői indokolhatják* [Fejde kontra Svédország (12631/87), 1991. október 29., 31. bekezdés; polgári ügyben meghivatkozva: Rippe kontra Németország (5398/03) ügyben hozott döntésben, mellyel az EJEB nem fogadta be a panaszos kérelmét, illetve: Helmers kontra Svédország [PS] (11826/85), 1991. október 29., 36. bekezdés].

A 3064/2016. (IV. 11.) AB határozatában az Alkotmánybíróság megerősítette azon álláspontját, hogy „önmagában a tárgyalás tartásának mellőzése – más eljárási vagy anyagi jogi alaptörvény-ellenesség hiányában – nem jelent alkotmányjogilag releváns procedurális alapjogi sérelmet. Ilyen alapjogi sérelem fő szabályként az Alap-törvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egészének figyelembe vétele alapján állapítható meg, nem pedig pusztán e komplex alaptörvényben biztosított jog egyes részjogosítványainak a jog egészéből kiszakított értelmezésével." (Indokolás [14]).

Jelen esetben azonban a Kúria nem tartott tárgyalást, ez viszont abból az okból, hogy a Kúria döntésével, a panaszt benyújtó szervezetnek kedvező *másodfokú döntéssel ellentétes tartalmú* végzés született, ami ellen jogorvoslat sem biztosított, olyan helyzetbe hozta a [redacted]-t, mint felszámolót, hogy érdemi jogorvoslat nem áll rendelkezésére, így kifejezett érdeke lett volna, hogy a Kúria előtti eljárásban jogi érveit kifejthesse. Ennek elmaradása bírósági fórum előtt orvosolhatatlan érdeksérelmet eredményezett, így a tárgyalás tartásának mellőzése a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát, a tárgyalás tartásához való jogot sérti. A kedvező döntéssel szemben tárgyaláson kívül hozott, kedvezőtlen tartalmú döntéssel szemben a jogorvoslat lehetősége is kizárt, így a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése is sérül. A felszámoló és jogi képviselői részére a tárgyalás tartásával biztosított lehetőségek elmaradása csökkentette érvelési lehetőségük potenciálját, az azonnali reagálás, az esetlegesen felmerülő kérdésekre való válaszadás lehetőségével a jogi helyzet egyes részleteinek pontosítása, az esetleges jogi érvelésrendszer szóbeli előadásának vonatkozásában. Nem nyílt meg lehetősége arra, hogy a számára kedvezőtlen irányba forduló helyzet jogi hátterét a saját szemszögéből megvilágítsa, ezáltal a konkrét ügyben kialakuló érdeksérelmét elhárítsa.

A nyilvános tárgyaláson lehetősége nyílt volna az indítványozónak és jogi képviselőjének arra, hogy a Kúria tanácsát a jogi érvelésükben álláspontjukról olyan, esetlegesen felmerülő kérdésekben is tájékoztassák, ami az iratok alapján megvalósult döntés meghozatalakor esetlegesen nem állt a Kúria tanácsának rendelkezésére. A fentiek alapján véleményünk szerint kijelenthető tehát, hogy a tárgyalás tartásának, mint a tisztességes eljárás alaptörvényi követelménye részelemének elmaradása (azaz az ebből eredő alaptörvény-ellenesség) *a bírói döntést jelentősen befolyásolta*, annak tartalmát alapvetően határozta meg.

A Kúria döntésével érintett indítványozó felszámoló-cég szempontjából jelentősége van (volt) annak, hogy mennyiben játszik szerepet a nyilvános értékesítés mellőzése a kedvezőtlen elsőfokú döntés tartalmában és a kedvező másodfokú döntés tartalmában. A másodfokú döntéssel ellentétes kúriai határozat tartalmára alakító lehetőséget az indítványozó és jogi képviselője nem kapott.

Mindezeket a Kúria döntéséből az alábbiakkal tudjuk alátámasztani.

2.1. A Kúria döntésében – a [43] margószám alatt – kimondja, hogy „[n]em értelmezhető az eljárás irataiból, hogy ha a felszámoló az ingatlannal kapcsolatos problémát meg akarta oldani, miért nem tett nyilatkozatot a vevő ... keresetének arra a részére vonatkozóan, hogy a szerződés megszűnt, s akkor folytatható lett volna a per az elszámolás vonatkozásában".

Amennyiben a Kúria tárgyalást tartott volna, az indítványozónak és jogi képviselőjének ennek kifejtésére lehetősége nyílt volna, ami a végső döntés tartalmára is befolyással lehetett volna. Így a Kúria ennek hiányában megelégedett a „nem értelmezhető" kitétel megfogalmazásával és a kérdés nem megfelelő tisztázásával.
Álláspontunk szerint ez a tisztességes eljárás elvárásával nincs összhangban.

2.2. A [44] margószám alatt a Kúria kimondja, hogy „[a] fentiek alapján tehát az a következtetés vonható le az eljárás irataiból (sic!), hogy a felszámoló tekintetében nem lehetett szó téves jogszabály-értelmezésről, hiszen nem megterhelnie kellett az ingatlant, illetve nem értékesítenie, hanem előbb annak jogi helyzetét tisztáznia. E vonatkozásban azonban az ítélőtábla által hivatkozott eseti döntéseknek nincs jelentőségük".

A Kúria megfogalmazása alapján látható, hogy a következtetéseket az eljárás irataiból vonta le, és kifejezetten kijelentette, hogy „az a következtetés vonható le ... az irataiból". A szóbeli érvelés biztosítása lehetővé tette volna, hogy a következtetést többszempontú okfejtés alapján, az iratokat a sokkal inkább szemléletes szóbeli argumentáció, ez esetleges azonnali kérdezés és arra adható válasz lehetőségét biztosító helyzet megteremtésével „kiegészítve"

lehetett volna értelmezni és a helyzetet egyértelműen tisztázni. Ebben a helyzetben ez elmaradt, az iratokra támaszkodó döntéshozatal kizárta ezt az – indítványozó és jogi képviselője számára kiemelten fontos – lehetőséget. Mindez a tisztességes eljáráshoz való jogunkat véleményünk szerint alapjaiban érinti és sérti.

2.3 A [46] margószám alatt a Kúria kifejti, miért nem tekinti az ügyben relevánsnak a korábbi Legfelsőbb Bíróság általunk fontosnak tartott döntését.

Szóbeli tárgyalás tartása esetén lehetőségünk nyílt volna arra, hogy részletesen indokoljuk, miért véljük – a másodfokú döntést hozó ítélőtábla döntésével egyetértve – hivatkozhatónak ezt a döntést, amely alapján igazolható lett volna, miért nem feltétlenül olyan fokú a nyilvánosság hiánya az értékesítési eljárásban, aminek a felszámoló felmentését kell eredményeznie.

2.4. Az [51] margószám alatt a Kúria ennyit mond: „A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát".

Álláspontunk szerint a Kúria erre vonatkozóan nem tett eleget indokolási kötelezettségének, mivel semmilyen okát nem jelölte meg annak, miért nem biztosította a jelen indítványozó és jogi képviselője számára a személyes jelenlét és megszólalás, érvelés lehetőségét. Az indokolás hiánya önmagában is sérti a tisztességes eljárás alaptörvényi követelményét.

A fentiek alapján véleményünk szerint a Kúria megsértette az Alaptörvény tisztességes eljárással kapcsolatos előírásait, közvetetten pedig a jogorvoslathoz való jogunkat is. Mindennek következtében a jelen indítványozót jelentős anyagi hátrány érte, ami a tulajdonhoz való jogát biztosító alaptörvényi rendelkezést is sérti: a XII. cikk (1) bekezdés első mondatának vonatkozó része szerint ugyanis „(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz…".

3. Összegzés

Az indítványunkban foglalt érvek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a támadott kúriai végzés alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és azt semmisítse meg.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésének megfelelően kijelentem, hogy adataim kezeléséhez **hozzájárulok**. Kijelentjük továbbá, hogy az indítványban szereplő személyes adataink nyilvánosságra hozatalához **nem járulunk hozzá**.

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 27. §-a alapján indítványomhoz csatolom az ügyfelem által adott, az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó meghatalmazást.

Mellékletek:
- jogi képviselő meghatalmazása
- a Kúria támadott végzése

Z á h o n y , 2020. július 15.

[redacted] nevében és képviseletében:

Plószné dr Sallai Margit ügyvéd [redacted]

[redacted]